

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/165/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209469
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118209469.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobkyne: R. L., M.. X.X.XXXX, bytom B. X, Prešov, právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k úverovej zmluve č. 3706015267 zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom, ako vyššie uvedenom poradí,“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.05.2018 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 628,34 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému. Zároveň sa domáhala určenia, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, ktorej znenie citovala, je neprijateľná.

2. Poukázala na to, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo 4.6.2007 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru. Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje podľa jej názoru žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať jej platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na jej vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi ňou a žalovaným, pokiaľ ide o započítavanie jej platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie jej platieb sa tak stáva pre ňu netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore

s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Na podporu svojich tvrdení poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 39/2011.

3. Rozsudkom pre zmeškanie č.k. 10Csp 89/2018-24 zo dňa 10.07.2018 uložil súdu žalovanému zaplatiť žalobkyni zaplatiť 628,34 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 628,34 eura od 31.5.2018 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok vo výroku o vylúčení žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nadobudol právoplatnosť dňa 26.07.2018.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky namietal, že v danom prípade absentuje naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko úverová zmluva bola žalobcom vyhodnotená za bezúročnú a bez poplatkov, na zmluve už žiadne vymáhanie neprebíha a klientovi bola vrátená aj žalovaná suma prevyšujúca poskytnutú istinu úveru v zmysle rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 10.07.2018 sp.zn. 10 Csp/89/2018. Existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľných zmluvných podmienok musí v konaní preukazovať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 3 Cdo 112/2004 s tým, že žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nepredstavuje žiadne vyriešenie spornosti zmluvného vzťahu. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky nie je podľa neho daný ani v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP. Osobitným predpisom vo vzťahu k spotrebiteľovi je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v § 11 ods. 4 upravuje v prípade spotrebiteľských vzťahov možnosť podať žalobu o určenie bezúročnosti a bez poplatnosti, prípadne neplatnosti úverovej zmluvy. Nerozširuje však túto možnosť aj na žalobu ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok. Navyiac podľa jeho názoru novela zákona č. 129/2010 Z.z. zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa s účinnosťou od 01.01.2018 v § 11 ods. 4 upravila možnosť pre spotrebiteľa domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, nie je aplikovateľná na prípad žalobcu, nakoľko k uzatvoreniu úverovej zmluvy došlo na základe právnej úpravy zákona č. 258/2001 Z.z., teda úpravou účinnou do 11.06.2010 a nie podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v aktuálne účinnom znení, do ktorého až s účinnosťou od 01.01.2018 pribudlo nové ustanovenie § 11 ods. 4. Možnosť aplikácie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. spätne aj ohľadne právnych vzťahov alebo právnych skutočností z právnych vzťahov vzniknutých pred 11.06.2010 nemožno vyvodit' ani z jeho prechodných ustanovení. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na úpravu tzv. konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v § 301 a nasledujúcich. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu zamietnuť.

5. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi, a to úverovou zmluvou s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., vyjadreniami strán sporu k žalobe, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Žalovaný a žalobkyňa uzatvorili dňa 04.06.2007 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na sumu 50.000 Sk (1.659,70 eura) pri RPMN vo výške 26,1 %, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 72 pravidelných mesačných splátkach po 1.299 Sk (43,12 eura).

7. V zmysle úverovej zmluvy sú jej neoddeliteľnou súčasťou úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., uvedené na rube tejto listiny (strana 1) a na samostatnom liste (strana 2 a 3).

8. V úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom, ako vyššie uvedenom poradí.

9. Podľa § 23 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

10. Normy spotrebiteľského práva boli zavedené aj do Občianskeho zákonníka novelou č. 150/2004 Z.z. účinnou od 1.4.2004.

11. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „OZ“) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

12. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

13. Podľa § 53 ods. 4 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53a OZ účinného od 01.03.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

15. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

18. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

19. V danom prípade je predmetom konania určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru. Súd vyhodnotil danú zmluvnú podmienku citovanú vo výroku tohto rozsudku ako neprijateľnú. Uvedená zmluvná podmienka totiž umožňuje zápočet úhrad na iné plnenie ako na istinu a to výhradne podľa vôle žalovaného ako veriteľa. Má preto za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázke plnenia dlhu. Vzťah sa tak v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným. Je nepochybné, že spotrebiteľ má prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny. V tomto smere je potrebné poukázať i na to, že aj samotný zákon č. 258/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere výslovne v § 6 reguloval predčasné splatenie spotrebiteľského úveru tým, že stanovil, že ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver pred lehotou splatnosti, má právo na zníženie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom tak, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluvná podmienka však spotrebiteľovi postavenie podstatne zhoršuje. Evidentne je spotrebiteľovi bránené presadiť vlastnú vôľu splniť presne sledovaný dlh. Spotrebiteľ môže prirodzene sledovať zníženie istiny, aby sa mu znížil základ pre narastanie úrokov. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa (plniť dlh z istiny) sťažuje a ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa totiž znižuje aj základ pre ďalšie úročenie (odplatné i sankčné). Táto zmluvná podmienka je preto nepochybne na škodu spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a na druhej strane umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

20. S ohľadom na uvedené možno preto konštatovať, že ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke ako je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti neználemu spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania (§ 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa). Žalobca musí počítať s tým, že nárokom majúcim svoj základ v nekalej podmienke a jej použití súd nemôže poskytnúť právnu ochranu (rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co 39/2011-86 zo dňa 20.9.2011).

21. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobkyňa musela tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013).

22. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/295/2014 zo dňa 21.04.2016, v zmysle ktorého spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, z čoho taktiež naliehavý právny záujem

na požadovanom určení vyplýva. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

23. Rovnako aj v rozsudku sp. zn. 19Co 199/2017 zo dňa 05.06.2018 Krajský súd v Prešove prijal záver, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Zz. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5). Aj gramatický výklad ustanovenia § 53a OZ predpokladá takéto určenie dokonca „v prvej línii“ a ďalšie spôsoby ochrany „na plnenie“ sú evidentne alternatívami (arg. slovo „alebo“).

24. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného o neprípustnosti takéhoto určovacieho žalobného návrhu, keďže došlo k pripusteniu osobitnej žaloby o určenie právnej skutočnosti, ktorou je neprijateľnosť zmluvnej podmienky, tieto však musia byť nezávislé od okolností konkrétneho prípadu (abstraktná kontrola). Zavedenie osobitného konania podľa § 301 CSP neznamená, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016). Aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017 pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Súd taktiež poukazuje na § 298 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná, a teda neplatná.

25. V súvislosti s uvedeným poukazuje súd aj na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného od 1.1.2018, v zmysle ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Explicítne zakotvenie tohto práva do ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č.129/2010 Zz. súvisí s tým, aby sa odstránili akékoľvek pochybnosti o možnostiach spotrebiteľa podať žalobu o neplatnosť zmluvy (čiastočnej neplatnosti „et minor“). Zákonodarca teda jednoznačne takúto žalobu pripustil s poukazom na § 137 písm. c/ a d/ CSP.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O nároku žalobkyne na náhradu trov konania voči žalovanému rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Žalobkyňa bol úspešná v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie

dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.